

Men der er endnu den gamle Historie fra 1881, som jeg endnu en Gang maa omtale. Maaſte var vor forhenværende Kollega lidt vel nervøs med Hensyn til Trusler paa sit Liv o. fl., men huſt paa, at han med sin Familie, selv med sin Hustru, har været i diſſe voldſomme Hænder; men jeg huſker, at han ſagde mig, da jeg var derovre paa Den, at en Gang — det var ved Vintertid — kunde han ikke komme her til Thinget, fordi Veien over Væroſtjøbing, den ſædvanlige Vei over Taafinge og Væroſtjøbing, var ſpærret af Iſen, og han vovede ſig ikke til at reiſe gjennem Marſtal, den ſeneſte Vei, der ſtod aaben. Han betragtede det alſaa ſom livsfarligt; han ſagde, der ligger i Rigsdagens Arkiv en Skrivelse til Formanden, hvori han erklærer, at han paa Grund af Livsfare ikke kunde indfinde ſig paa ſin Blads her i Thinget. Bedømmelſen, Vurderingen af Forholdet overlader jeg til Hr. Steenſtrup, jeg refererer blot, jeg ſiger blot, jeg har modtaget diſſe Eſterretninger.

Hvad der nu ellers er ſagt, ſkal jeg ikke dvæle ſynderligt ved. Der er talt om min egen perſonlige Brutalitet, at jeg ſkulde være det Menneſte, ſom allermindſt ſkulde vove at nævne dette Navn. Det er beſynderligt: den Mand, der har tilbragt ſit Liv i akademiſte Kredſe, i Studier, beſkjæftiget med Læſning af Verdenslitteraturens berømmeligſte Forfattere, jeg ſkulde i den Grad være forfalden til Brutalitet og Raahed. Jeg tror, at de Herrer, ſom kjende mig en Smule perſonlig, ville give mig et modſat Vidneſbyrd. Men Et er at være brutal, et Andet er en Gang imellem ved ſæregne Leiligheder, naar navnlig det Folk, ſom man elſker, forhaanes og trædes i Støvet, at tale dette Folks Sag, fremføre de Ord, ſom ikke kunne komme frem, fordi Terroriſme og ſelvlavede Loves Magt gjælder omkring i vort Land, et Andet er, ſiger jeg, under ſaadanne Omſtændigheder en Gang heri Forſamlingen at tage Bladet fra Munden. Jeg mener, at den ærede Rigsdagsmand fra Frederiksværk (Holch) har begaaet, har viiſt ſine Belyndere en Bjørnetjenefte ved at minde om denne Sag. Jeg ſkal ikke komme ind paa det, Formanden har neblagt ſin Indſigelſe dertil og med Rette, men jeg vil dog blot ſige ſaa Meget, at hvad denne Sag angaar mellem mig og Miniſteriet, er det et endnu uafgjort Mellemværende; jeg venter, jeg har ført det første Slag, og jeg har ventet paa det følgende, det varer lidt længe, men det kan jo maaſte komme. Og ſaa vil jeg minde om en Ting endnu, og det er dette, at hvis jeg muligviſs var bleven beſtået ved den Uttring, ſom man alſaa har ſigtet

til, ſaa er jeg nu erklæret for ren af den ſamme Valgkreds, ſom havde ſendt mig ind forrige Gang. Jeg har været til Stede, ikke ganſke viſt ved ſuffede Møder, ſom ogſaa blev holdt i min Valgkreds, men jeg har holdt 12 aabne Møder, tilgængelige for Alle, og jeg ſtod til Anſvar for Alt, hvad jeg mener, har ſagt og fremtidig vil ſige. Jeg har mødt der, jeg har beſtaaet Kampen, og jeg er paa ærlig Maade kommen tilbage til denne Sal, jeg er ikke trøben herind, jeg er gaaet herind med opreift Hænde, jeg er gaaet herind ſom en Mand, man ganſke viſt havde ſtemplet ſom det Uhyre, der havde vovet at forgribe ſig paa vore beſte Mænd og ſkjænde deres Værd, men jeg er ſendt tilbage af en af de største og meſt levende Valgkredſe i Danmark, jeg er ſendt tilbage fra Syllands Hovedſtad og dens Omgivelſer, jeg er ſendt tilbage ſom den, der, trods et uhyre Valgtryk, trods tuſind Loſteſtænger, hæderlige og mindre hæderlige, ſom ere blevne anvendte imod mig, har ſeiret med en betydelig Majoritet, jeg er vendt tilbage, ikke ſom en Skynder, der var tilgivet, men jeg er vendt tilbage ſom en Seierherre, og jeg er vendt tilbage ſom en levende Proteſt mod det Syſtem, ſom ſtæmmer vore offentlige Tilſtænde.

G. Navn: Angaaende Valget paa Væroſ ſkal jeg ikke ſige videre. Det er jo fra hele Afdelingen indſtillet til Godsfjendelse, og dermed ſkulde man tænke, det var ſærdigt. Imidlertid er der nu et Medlem, Ringel, der har ſtillet Forſlag om at forkaſte det eller i det Mindſte udfætte det og lade det underſøge. Jeg tror dog ikke, at vi følge det ærede Medlem. Jeg tror nok, at man vil følge Afdelingens Flertal og alſaa lade dette Valg blive godſjendt. Imidlertid er der dog et Par Punkter, ſom jeg vil omtale. Vi have jo nu — og derfor er jeg den ærede ſidſte Valer taknemmelig — ſaaet at vide, at der er nogle uartige Dreng paa Væroſ. Det er allerede en god Ting, Om de ere gamle eller unge, ſkal jeg ikke fordybe mig i. Men jeg vil kun bede den ærede valgte Kandidat, at han, i Kraft af ſin Stilling ſom Overøvrighed der paa Steedet, vil ſe at ſaae oplyſt, om der ikke bag diſſe Dreng ogſaa ſkulde ſtaa nogle uartige Valgere; thi hver Gang der har været Tumult ſaa hiſt ſaa her i Landet, er man ſaa tilbøielig til at ſige, at der ſtaaer nogle bagved. Saadan lyder det altid fra Høire med Hensyn til diſſe Møder. Jeg haaber, at man ogſaa her vil lade det underſøge. Det andet Punkt er det, at den valgte Kandidat ſynes — og det forbauser mig, at det kommer fra en ſaa intelligent Mand ſom